

ARJAN MOL (54) IS HOOGLERAAR CORROSIETECHNOLOGIE EN ELEKTROCHEMIE AAN DE TU DELFT, AFDELING TECHNISCHE MATERIAALWETENSCHAPPEN.

TEKST: HARRY MOS
FOTO: BISONDER PRODUCTIES

HOE ZIET ARJANS WERKDAG ERUIT?

"Mijn takenpakket is omvangrijk en varieert van praten met studenten en promovendi over moleculen en atomen tot financieel of organisatorisch overleg. De werkdag begint doorgaans vroeg en eindigt soms wat laat. Om 7.00 uur ben ik al in Delft. Als je, zoals ik, in een internationale werkomgeving actief bent, gebeurt er 's nachts ook veel. Daarom neem ik eerst alle e-mails door. Rond 9.00 uur heb ik dan de eerste afspraken. Dan spreek ik met studenten over hun voortgang en met industriële partners over samenwerkingen. Verder houd je je binnen zo'n universitaire omgeving ook bezig met projectmanagement en met allerlei interne managementtaken. Daarbuiten heb ik nog enkele nevenfuncties. Ik ben bijvoorbeeld wetenschappelijk directeur van de onderzoeksgroepen in mijn vakgebied aan de vier technische universiteiten en aan de ingenieursopleiding van Groningen. Dat samenwerkingsverband verbindt de groepen, zorgt voor nuttige afstemming en voor efficiency. We delen ook onderzoeksapparatuur die voor één universiteit een té grote investering zou zijn. Internationaal, ten slotte, ben ik actief als hoofdredacteur van Corrosion Science, een vooraanstaand wetenschappelijk vakblad. In mijn vrije tijd doe ik aan voetbal en tennis. Verder besteed ik vooral graag aandacht aan ons gezin (mijn vrouw en ik hebben twee nog thuiswonende zoons) en aan onze rijke vriendschare."

De verf- en drukinktindustrie biedt tal van leuke banen. Maar wat houdt dat werk in de praktijk precies in? Verf&Inkt Magazine vraagt het de mensen zelf. Voor deze rubriek zijn we ook op zoek naar onderzoekers. Opgeven kan via hooijdonk@vkvf.nl

"Toen ik in 2006 bij de TU Delft van start ging, kwam ik terug bij de organisatie waar ik na een studie Lucht- en Ruimtevaarttechniek al werkte om te kunnen promoveren. Mijn opleiding bracht me vervolgens eerst bij TNO. Na zes jaar nam een van mijn promotoren contact met me op. Hij wilde me graag toevoegen aan zijn onderzoeksgroep binnen de afdeling Technische Materiaalwetenschappen. Ik had het prima naar mijn zin bij TNO, maar na lang wikken en wegen, zei ik uiteindelijk 'ja'. Daarvan heb ik nooit spijt gehad. Ik begon als docent, werd later hoofddocent en in 2017 uiteindelijk hoogleraar.

Onderwijs en onderzoek zijn hier mijn hoofdtaken. Heel afwisselend dus. Het geeft me veel energie om jonge mensen op te leiden en mijn kennis door te geven over een vakgebied dat ik als belangrijk beschouw: materiaalwetenschappen. Gezien de uitdagingen waar de wereld voor staat, is er op dat vlak nog veel te ontwikkelen. Resultaten die we bereiken, geven veel voldoening. Een mooi voorbeeld is de ontwikkeling van een groen en niet-toxisch alternatief voor Chroom-6, waar de wereld druk mee bezig is. Een nieuwe basis dus voor corrosiewerende verf die ook bij krasbeschadigingen afdoende bescherming biedt. Met behulp van Artificial Intelligence zetten we daarin momenteel grote stappen. Maar ook dankzij een online internationaal platform dat we enkele jaren geleden met EU-steun lanceerden: VIPCOAT. Dat platform verbindt wereldwijd mensen, organisaties en bedrijven die hier mee bezig zijn. Zij wisselen er informatie op uit, delen onderzoeks- en testresultaten, stellen elkaar vragen et cetera. Een geweldig middel om deze belangrijke ontwikkeling te versnellen.

Het vervult me met trots als ik zie hoe studenten doorgroeien in hun carrière. Dat is natuurlijk hun eigen verdienste, maar het blijft mooi je te realiseren dat jij daaraan een bijdrage hebt mogen leveren. Vaak blijven we bij elkaar in beeld, zetten we samenwerkingen op en delen we kennis. Ja, voor een wetenschapper zijn onderzoek, onderwijs en alles wat daarbij hoort het leukste wat er is. Minder mooie aspecten van dit vak zijn zaken als de financiële verantwoording, administratieve taken en management... Ik begrijp heel goed dat die taken óók belangrijk zijn, maar echt blij word ik er niet van. Aan de andere kant mag ik zeker niet klagen. Want gelukkig kan ik bij heel veel van die onderdelen rekenen op prima ondersteuning door gespecialiseerde collega's.

Ik heb in mijn werk nog tien tot vijftien jaar te gaan. Dan kan ik kiezen: blijven samenwerken met de beste onderzoeksgroepen ter wereld op mijn vakgebied óf me gaan richten op de ontwikkeling van expertise op dat terrein in minder ontwikkelde gebieden op de wereld. Dat laatste lijkt me mooi. Want daar zijn corrosieproblemen echt niet minder groot. Momenteel oriënteer ik me op die ambitie. Al zou het toch het fijnste zijn als ik geen exclusieve keuze hoeft te maken en het allebei kan blijven doen."

**‘Voor een
wetenschapper
zijn onderwijs
en onderzoek
het mooiste
wat er is’**

HILDERING PACKAGING

SPECIALIST IN BLIKVERPAKKINGEN

voor alle soorten vulgoed

voor meer componenten

voor impact in het schap

voor veilig transport

Al meer dan 65 jaar
je partner in verpakingsoplossingen
voor verf, chemie en meer

www.hildering.com - info@hildering.com

